

Sığındığım Kadarsın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Aralık 2017

Kanatsız bir düştten nasiplenmekse
Akıl karı olan, sekizinci notanın esnekliğinde
Hiçliğe dair bir serzeniş ise...
Az bekle
Ve al boyunun ölçüsünü
Acıya bandığın kadarını kanıksayıp
Mutluluğu şeffaf bir rahleye serercesine
Unut da tüm özlemlerini.

Gökteki kızıl şimşek,
Karnındaki sancı
Yüreğin bakir inancına vakıf
Aşkı sonlandırmadan
Gök kubbeden sızan renkleri de
Sonlandırmadan.

Ölümü gör, dercesine
Sığındığım kadarsın işin aslı.
Evveliyatımı gömdüğüm
Şu şiirin penceresinde
Görünmediğimden farklı mıyım sanırsın?

Sonramı es geçtiğim
Mutlak özrüme kattığım gözyaşını
Biriiktiren halesinde yüreğin
Hangi gömüt kadar kaygan ve solgunsam,
Hangi ruh kadar kanatsız ve yalan isem,
Dercesine yaslandığım omzunda şiirin
Vebalim olsun demeyi bile önemsemediğim
Bir ateşsin özümde.

Kordan bozma sevdami,
Dilimden düşmeyen selami,
Sevip de yüksünmediğime dair
Tüm inancı

Kutsarken Tanrı,
Ela gözlerimdeki nemi bile
Kar sayarken
Hele ki her ölümlü günü
Bir de bucağında hüznün,
Safsata nedir
Tek kelime bilmediğim
Onca yalanı varsın kanıksasın eşrafım.
Sonra da mükellef olduğumun sitayışı,
Kanalsız yüreğin pervazında
Boyutsuz acılarımı
Göğsüm gere gere ifşa ederken
Her ölümlüden farkım da olsun yani.

Bilindik bilinmedik ne ise
Kardığım değil belki
Kandığım olsa olsa
Yettiğim değil elbet
Yetinmeyi arz ettiğim.

Kılıcımı kuşandım da geldim:
Mahremin soygununda
Etmediğim tek kelime olsa bari
Hani içimde saklı hazineden
Tırtıkladığım başa bela bunca duyguya
Okurken rahmet
Allah katında
En yorgun istilayı dahi kanıksarken yürek
Gölgelerin özrünü yok sayıp da geldim...

Hem de elemin dokusunda,
Yüreğin yongasında,
Karın beyazında
Aşkın yobazında bile
Sitem etmeden
Kayıplarımı zikrettim hece hece,
Ayıplarım sadece ölümüne hicvettiklerim
Yine yürek dilinde,
Koca bir hiçin kayıp sermayesiyim

Yine kendince sevdiđi
Metruk aşkları kanatırken inceden,
Ağlayıp sızlamayı unutmuş ezelden
Belki de efkârın kâbusuna
Yenik düşmüş
Tez elden.

Zarların kayıp yüzünde
Olmazın oluru zikrinde
Belalı şiirlerin
Kıtalarını darmaduman ettiğim
Bir imgeden olsa keşke tek farkım.
Asaletin uzvu nasıl ki sükunet,
Yüreğin rahlesinde nasıl ki serili rehavet
Deminde ömrün
Derli toplu bir cinnet benimki:
Elzem bir gülüşü yok sayan
Dandik bir rotayı
Hezimet bellemeden
Düşüp düşüp tuzağa zannımca,
Düşüp kalkmayı bilmek
Olmasa da tek zafiyet.